Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

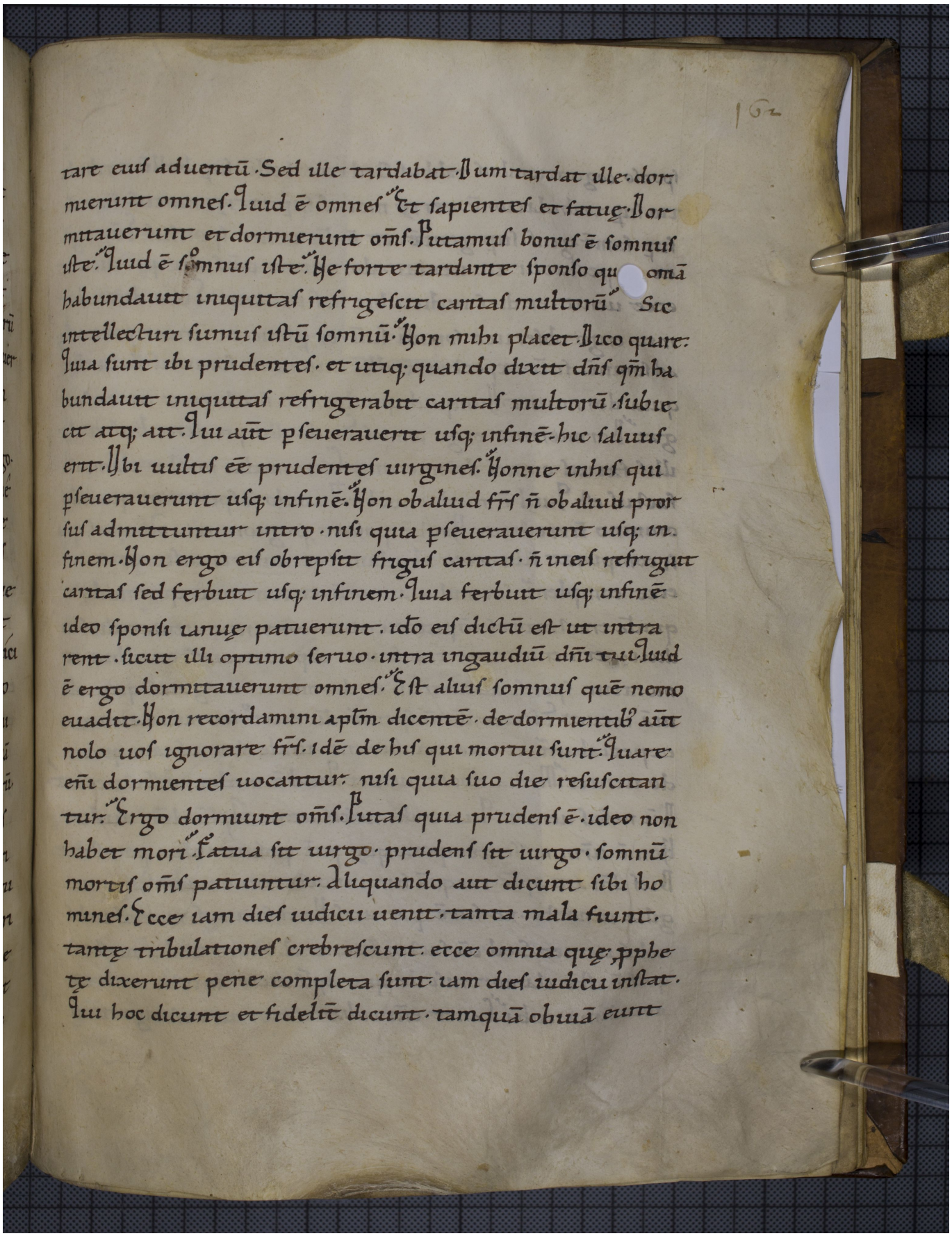

162

tare eius aduentū. Sed ille tardabat. Dum tardat ille. dor
mierunt omnes. Quid ē omnes? Et sapientes et fatuę. Dor
mitauerunt et dormierunt omīs. Putamus bonus ē somnus
iste? Quid ē somnus iste? He forte tardante sponso qu omā
habundauit iniquitas refrigescit caritas multorū? Sic
intellecturi sumus istū somnū? Non mihi placet. Dico quare:
Quia sunt ibi prudentes. et utiq; quando dixit dñs qm ha
bundauit iniquitas refrigerabit caritas multorū. subie
cit atq; ait. Qui autē pseuerauerit usq; in finē. hic saluus
erit. Ubi uultis ēe prudentes uirgines? Nonne inhis qui
pseuerauerunt usq; in finē? Non ob aliud frīs ñ ob aliud pro
sus admittuntur intro. nisi quia pseuerauerunt usq; in
finem. Non ergo eis obrepsit frigus caritas. ñ ineis refriguit
caritas sed ferbuit usq; in finem. Quia ferbuit usq; in finē
ideo sponsi uanuę patuerunt. idō eis dictū est ut intra
rent. sicut illi optimo seruo. intra in gaudiū dñi tui. Quid
ē ergo dormitauerunt omnes? Est alius somnus quē nemo
euadit. Non recordamini aplm dicentē. de dormientib aut
nolo uos ignorare frīs. idē de his qui mortui sunt? Quare
eōs dormientes uocantur. nisi quia suo die resuscitan
tur? Ergo dormiunt omīs. Putas quia prudens ē. ideo non
habet mori? Fatua sit uirgo. prudens sit uirgo. somnū
mortis omīs patiuntur. Aliquando aut dicunt sibi ho
mines. Ecce iam dies iudicii uenit. tanta mala fiunt.
tantę tribulationes crebrescunt. ecce omnia quę pphe
tę dixerunt pene completa sunt iam dies iudicii instat.
Qui hoc dicunt et fidelīt dicunt. tamquā obuiā eunt